

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lapszerkesztési részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
pap nagykereskedése, hova az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatkán vissza.

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
fél évre . . . 2 frt,
negyed évre 1 frt

Hirdetmények díja:
□ centiméterenként 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön árkedezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.

Nyitlár sora 20 kr.

Ifjúsági tornaverseny.

Dicséret és dicsőség gróf Csáky Albinnak, ki ifjúságunk szellemének fejlődés mellett a test-edzését is oly fontosnak találta, hogy azt nemcsak az egyes iskolák szűk körében rendelte el, hanem szükségesnek látta, hogy a nagy közönség, az ország színe előtt legyen bemutatva a haladás eredménye, s jutalmat, elismerést nyerjen a szakértelemmel fejlesztett, ügyességgel párosult ifju erő.

Most folytak le az országos tornaversenyek s mi csak sajnálni tudjuk a mult évtizedek helyre nem pótolható veszteségét, midőn az ifjúság test-edzése részint unalmas, időtvesztegető, föl nem ütő tempók szerint, — vagy sehogy sem történt.

Egy pár erőteljes nemzedék szükséges ahoz, hogy rendszeresen edzve, testben-lélekben egyaránt felfrissülve, elenyésztesse lehetőleg nyomtalanul ezt a mai puha izmu, csenevész, petyhüdt idegű nemzedéket, mely fél a fáradtságtól, tönkre megy az élesebb levegőtől, nem szereti a napfényt s didereg a szélől meleg kabátban is.

Sokkal nagyobb a testi gyöngeségnél azonban az, hogy satnyulással nem is párhuzamosan, hanem mélyrehatóbban súlyod az erkölcsi erő, a nemes önérték, a lélek függetlensége. A gyönges testet puhító kényelmeskedés, a fáradalmas munka lehető kikerülése, az érzéket csiklandozó gyönyörök élvezetének megszerzése sokkal kellemesebb, de sokkal több áldozatba is kerül, hogysen az az ifju, tapasztalatlan lelket ne esábita oly utakra, melyeken nemcsak erkölcsi nemesebb érzelmei, de egyszersmind testi épsége, erőteljes fejlődése is teljesen veszélyeztetve van. Mily hatalmas ellenszert képez mindezek ellenében a rendszeres tornázás, a nemesebb ambíciót fölkelő ifjúsági já-

tékok gyakorlása, melyek kedélyesen foglalkoztatnak s nem engednek sem időt, sem módot a helytelen gondolkodásra és mulatságokra. Hiszen minden jó tornász, esónakos, biciklista, ki a küzdelmekre rendszeresen fejleszteti izomerejét és ügyességét, igen jól tudja tapasztalásból, hogy csak nyugalmas, egyszerű életmód mellett lehet a test erejét hathatósan fokozni és állandóan megtartani. Korhelység, kicsapongó éjszakázás, mértékteien evés-ivás nem fér össze a józan életet követelő test-edzéssel.

Szinte csodálatos, hogy a mig a németeknél Jahn, az angoloknál Locke a híres bölcselel, lelkes buzdítása nyomán oly régóta általánossá vált a testgyakorlat és a testedző játék, amig Oxford és Cambridge hírneves főiskolák esónakversenyére összegyűl Anglia előkelő közönsége, — nálunk e fényes eredményű példák oly későre találtak pártolóra a nagyközönség körében. Mert hiszen a budapesti, kolozsvári, szabadkai stb. atletikai klubok, tornaegyesületek, vívódák stb. mind igen szép intézmények, de eltekintve attól, hogy az ifjúságnak is aránylag kisebb része, a közönség közül pedig alig néhány ügybarát látogatja, — legnagyobb baj az, hogy kevés kivétellel alig két-három évig maradnak meg tagjai, belefáradnak, elrestülnek, s természetesen elpuhulnak, mert még nincsen meg közönségünkben az a korszellem, mely a tornázást s a kedélyt frissítő tornajátékokat mindenkire nézve egészség tekintetében feltétlenül szükségesnek tartván, maga körében állandóan meghonosítsa, mint ezt pl. az angoloknál láthatjuk, kik bárhol telepednek le, rögtön gondoskodnak játékhelyről, hol férfi és nő egyaránt mulat és edződik a szabad levegőn.

Reméljük, hogy másképpen, jobban lesz

ezután, s ezen változásra az ifjúsági nyilvános tornaversenyek a legjobb hatással lesznek.

Kiválóan örvendünk, hogy épen a nagyenyedi Bethlen-főiskola derék növendékei oly szép számmal jelentek meg Kolozsvárra s oly dicsőséggel tértek vissza, mintha évek hosszú során a legjobb trainirozásban részesültek volna. Másfelől azonban némi csodálkozással vesszük észre, hogy vármegyénk másik két nagy gymnásiuma, a gyulafehérvári és a balázsfalva ifjúság ezuttal elmaradt, holott márcsak tapasztalat szerzés végett is meg kellett volna jelenni; reméljük, hogy jövőre nem is fognak távolenni, hiszen a mi vármegyénk földje, vize, levegője elég jó arra, hogy nem nyúlfiak, hanem igazi edzett ifjúság nevedekdjék körünkben, közönségünket pedig kérjük, mozdítsa elő kisebb nagyobb körben a testedzést, mert igaza van Juvenalisnak, midőn sok-sok évszázaddal ezelőtt kimondotta. „Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano“!

Egyesült Kaszinó.

Csak nem régen olvastunk e lap hasábjain egy cikksorozatot, mely abbéli nézetének adott kifejezést, hogy városunk fejlődésének és haladásának érdekében mennyivel többet és gyorsabban lehetne tenni, ha a rendelkezésre álló erők közös akarattal sorakoznának együvé s nem tapasztalnék nálunk is a sokféle széthúzás bénító hatását, a mi kisebb nagyobb mértékben, sajnos, országszerte megvan s minden hasonló város fejlődésének egyik akadályozó körülménye. Mindnyájunkra nézve megszívlelendő üdvös igazságot olvastunk abban kifejtve, mely felett gondolkozni s ha lehet segíteni mindenikünknek polgári kötelessége.

Legyen szabad hát most épen azért kétszeres okból felemelni szavunkat, a midőn egy régi, lappangó kérdést kívánunk szelöltetni, mely több alkalommal

TÁRCZA.

Idyll a bolgár kolostorban.

Irta: Werner Gyula.

(Folytatás.)

— Hol leszünk száz év múlva? Hol leszek én a ki e — ön szerint elátkozott — várban alszom? s hol lesz a szép lovag, a kinek alakja azóta folyton képzeletemben él, de a kit még nem láttam soha?

Gábor bég, a ki e beszélgetés alatt néhány lépésre tőlünk, a kertésszel állt szóba, most hozzájuk lépett.

— Menjünk be Elemér; az esték itt hidegek, s te lábbadozó vagy. Nem venném a lelkemre, hogy a házamban valami bajod essék.

Éjszaka nagy szél fujt, mint mindig, ebben a völgyben. Nyárady sokáig nem tudott aludni; a kürtőben, a hajdani kolostor folyosóin zúgó szél felizgatta képzeletét.

Alig volt hat óra, már felkelt és felöltözött. A kertbe ment s leült egy fapadra. Elgondolkozott, mi történt vele s mi történhetik még? Jobb lesz megelőzni a bajt. Tisztába jön a kislánnyal, s ha nem ő az a bizonyos lovag, a ki a cigány asszony jóslata szerint Gyöngyikét felkelti száz éves álmából, — akkor egyszerűen elutazik. Szégyen a futás, de hasznos.

Igy tépelődött magában, mikor végre Gábor bég is lejött s egyenesen felé tartott.

Nyárady azon határozott szándékkal állt fel barátja üdvözlésére, hogy egyenesen mindent bevall neki.

— Jó reggelt, kezdé Gábor bég.

— Jó reggelt, válaszolá vendége.

— Hogy aludtál az éjszaka? folytatá a bég.

— Roszul, volt a jelentőségteljes felelet, mi-

közben Nyárady dicséretes állhatatossággal arra törekedett, hogy barátja figyelmét e szóval magára vonja.

— Roszul ismétlé, nagyot sohajtva.

— Kemény volt az ágyad? Vagy a szél nem hagyott aludni, mely ebben az átkozott völgyben szünet nélkül fujdogál? Vagy . . .

A bég, a Nyárady rosz alvására vonatkozó sejtelmének még huszontöt változatban adott volna kifejezést, s még fel tudott volna hozni legalább ötven okot, a mely miatt vendége roszul alhatott, de Elemér félbeszakasztotta e sokatigéző sejtelmeket, s az e tárgyban mutatkozó ködöt egyetlen szavával eloszlatta.

— Fájdalmam volt, mondá titokteljes hangon mint a ki többet is szeretne mondani.

— A sebed? kérdezte Gábor bég részvétellel.

— Igen, a szívsebem, a szívifájdalmam, kiáltá Nyárady zordonan.

— Nem is tudtam hogy családodban szívbjajosok is vannak. Bizonyosan, szegény meghalt anyádtól örökölted.

— Nem örököltém én senkitől, nyomá meg a szót a szerelmes Elemér.

— Nem-e? kérdezte a bég, és tágra nyitott, nagy szemével, kissé nyitott szájával, s hasán összekulcsolt kezével maga volt a megtévesztült ártatlan csodálkozás. — Ha nem örökölted, akkor nem értem.

Azután, a világon a legbecsületesebb arczeval tudományosan fejtegette a különböző szívbjajokat, azok tüneteit, gyógyításuk módját és elhanyagolásuk végzetes következményeit.

Még többet is beszélt volna, de vendége türelmetlenül szakította félbe.

— Menj a pokolba az orvosi tanácsaiddal. Ne azon szívbjajok ellen gyógyíts engem, amelyeket, — valami gyönyörű orvosi könyv nyomán, — elősoroltál.

— Alig hiszem, hogy kihagytam volna belőlük egyet. Szívtágulás, szívszorulás, szívgörcs, szívelhájásodás, szívbíllentyű tágulás, szív megszakadás . . . sorolá elő, ujain számlálva a szívnek általánosan ismert nyavalyáit.

Nyárady elcsüggedt ily rövidlátás láttára. Felhagyott szándékával, hogy előbb vele jó tisztába, csak azután tesz vallomást a kis lánynak. Elhatározta, hogy a szerelmi-vallomáson kezd. Nehány, az időjárásra vonatkozó általános monddóka után engedte menni, s bosszusan ült vissza a padra.

A bég tovább ment, utközben megigazítva néhány rózsát, a mit a szél kidöntött, s lécczel megtámogatva néhány körtefa ágat, mely majd leszakadt a bő gyümölcsáldás sulya alatt.

Nyárady gunyosan nézte és nagy, merész tervek forrongtak fejében.

Alig várta, hogy Gyöngyikével találkozzék, mert érezte, hogy mint a jámbor bég által megtámasztott gyümölcsfa, az ő szíve is összeroskadt a szerelem édes terhe alatt.

Egy negyedóráig várt Elemér, miközben hallgatta a madarak énekét, s nézte mint ömlik fénylő arany zuhatag gyanánt, vitor napfény a kert fáira. Egyszer aztán megpillantotta Gyöngyikét.

Halvány rózsaszínű, egyszerű házi ruha volt rajta. Könnyű léptekkel sietett egyenesen a veszély torkába, a szerelmi vallomásra kétségbeesett elszántsággal beszélő Elemér felé. Nem is sejtve, hogy kitorásra kész, forrongó tüzhányó közelében van, mely őt minden pillanatban elboríthatja szenvedélyes érzelmeinek égő lávájával, nyugodtan, harmatos mosolylyal szállította meg.

— Régóta felkelt Nyárady ur?

A „Nyárady ur“ most idegenül és hidegen hang-

felmerült, már a nélkül azonban, hogy azzal konkrét alakot öltött volna s a mi, ha valószínű, bizonyára jókora lépéssel vinne előre az idézett cikksorozatban kívánt egészséges állapot felé. Értjük a mi társadalmunknak azt a különleges voltát, hogy e kis városban első sorban a társadalmi érintkezés rovására olyan két intézményt látunk elkülönülve, a mely kettő tulajdonképpen azonos tényezők részéről ugyanazon célt szolgálja.

Régóta kívánatosnak tartjuk a „Nagy-Enyedi kaszinó“ és a „Polgári olvasó egyesület“ egyesülését. Több oldalról hangzottatott és elismert szükségnek ismerjük fel nemcsak a társadalmi érintkezés egészséges nyilvánulásaképpen, hanem tekintettel vármegyénk speciális helyzetére, annak megoldása egyenesen kötelességünk. Kötelességünk nemcsak a saját szűkebb természetű érdekeinknél fogva, de a magasabb és általánosabb nemzeti érdek parancsolja, hogy egységes és annál fogva szilárdabb intézményben vessük meg és tartsuk fenn alapját egyívé tartozásunknak a társadalmi téren is.

A két egyesület egyesült erejével nemzeti és kulturális misszióját szükségképpen könnyebben és maradandóbban teljesítheti. Megvalósíthatná azt, a mire jelenleg külön-külön egyik sem képes.

Az egyesült kaszinó bizonyára rendelkezhetne azzal az erkölcsi és anyagi erővel, hogy a maga céljaira külön palotát emelhetne, mely egyúttal városunk díszére is szolgálna. E mellett az elevebb társadalmi élet magával hozná a fogékonyt más életrevaló eszmék iránt is, miknek megteremtéséhez az egységes erő és akarat nélkülözhetetlen feltétel.

Ohajtandónak véljük, hogy úgy a két egyesület, tagjai mint e testületek maguk behatárolt foglalkozásuk e kérdéssel, hogy valahára megoldás elé vigyék s az ohajtatás csakugyan konkrét alakot öltson!

d.

LEVELEZÉS.

Konstantinápoly, 1894. szept. 15.

A budapesti híres higiéniai és demográfiai kongresszus tagjai közt láttam néhányat barátai és tisztelői közül s így aként gondolkodtam, hogy avatottabb tollra bízom a becses lapra küldendő értesítéseket. Most azonban a kongresszus komolyabb részének vége van s midőn vagy század magammal (kik közt igen csuf férfiak, de annál kellemesebb hölgyek is vannak) a kongresszus vígabb részének tovább csinálásában fáradozva, s nem látok Alsófehérmegye fiait közül senkit magam körül: szinte kötelességnek tekintem legalább igen röviden értesíteni becses lapod olvasóit arról, hogy jelenleg a Bosporus európai oldalán gondolok rajuk, tegnap pedig a Bosporuson átkelve éppen Kisásziából küldtem üzenetet nekik vándorfelhőkötől.

Midőn ezelőtt 8 nappal Budapestre Balatonfüredre rándultunk ki a kongresszus tagjaival s először láttam a szép Balatont és vidékét, úgy elvoltam ragadtatva, hogy nem hittem, miszerint a világnak szebb helye legyen s most midőn ide a tündérmesék világába kerültem, gyönyörteljes elragadtatásban eláll szavam s hirtelenben megjegyzést sem tudok tenni.

Hosszu utat tesz bizony ki az idevaló jövetel s közben Tshataldja nevű állomáson 24 órai vesztézzárt is végig kell kintlődni. — két éjszakát a szük kupé gyötrelmei közt kell átkintlődnöd, miközben a honhagyottakra vonatkozó borongó gondolatok is nyugtalanítanak, de mindezek fejében láto lelke a legmagasb gyönyörök élvezetében bőven nyer kárpótlást.

Már Budapestre a főváros és egyesek vendégszeretetének bő áldásától s a sok más a congressussal egybekötött ünnepektől elfáradva s az ilyfajta élvezetek iránt már szinte elfásulva keltünk utra s ime már Belgrádon ismét elől kelle kezdenünk s mintha a Belgrádon eltöltött egy nap a rekapituláció napja lett volna, rövid idő alatt ismételnünk kellett a congressus összes élvezeteit, szorosan betartott, de igen ügyesen összeállított program szerint. Az itt eltöltött nap maga is bő anyagot nyújtana nem egy rövid, de számos terjedelmes leírás számára is, nekem azonban ezuttal csak megemlíteni lehet azt a végtelen előékenységet, szívesseget, vendégszeretetet s általában azt a rendkívül nagy megtiszteltetést, melyben a felvilágosodás és haladás zászlóját fennen lobogtató Szerbia fővárosa a congressus tagjait részesíté, kik nagyon jó véleményűt fognak a mivelvél minden tája felé magukkal vinni és terjeszteni Szerbia derek néperől, és főként fővárosáról

F. hó 13-án reggeli 8 órakor a Tshataldjai vesztézzáros napnak is vége volt, mi tovább jövünk s ugy 9 óra tájban már majd megettem szememmel a tengert. Óra hosszant mind a tengerparton halad a vonat, majd Konstantinápoly külső részeibe érkezik s a meglepettség első, de nagy zavarban mint egy gyermek család-gáls a kupé egyik ablakától a másikhoz s észre sem veszed, midőn a vonat Konstantinápoly szerény és kicsiny indóházába beért.

A helybeli már t. i. konstantinápolyi „Osmani she Post“ olyan bőven és részletesen leírja a megérkezésünkkor való hivatalos fogadtatást, hogy legjobb lenne egyszerűen lefordítanom, miután azonban én sok mindent nem láttam és hallottam a felemittettekből, hajlandó vagyok azt hinni, hogy erősen bővitve és nagytva került a dolog sajtó alá s így csak annyit említek meg, hogy jól esett szememnek dr. Csatóry urat látni, a ki már várt reánk s napokkal előbb ideérkezve nagyban egyengette és szépitgette utunkat, a miért hálával tartozik és lesz is minden jelenleg iderándult congressusi tag.

Egy-két tekintélyes ur bemutatása után bevonultunk szájtátra a bmulattól hoteljeinkbe s a hosszú ut porának lerázása és egy pompás villás reggeli bekebelezése után hozzá is fogtunk programunk leíréséhez.

Hosszas volna ismét részletesen leírom a többnyire szük utcákban véghezvitt versenyszaladgálás és kocsiszás közben többé-kevésbé jól látottakat, eieg lesz ha egy pár kiválóbb részéről emlékszem meg felejthetelen utunknak.

Mindjárt a villásreggeli után tehát, felkerekedtünk s az alagúti vasutal s aztán külön hajóval Skutariig (tehát Kisásziába) eveztünk. Hogy minő megkapó első alkalommal tengeren lenni, látni az eddig még csak képekben látott árbozzerdőt, a szép nagy vitorlás hajókat körülzsongva kisebb járművek százától, s mindezt a Bosporus két partja közt szép verőfényes delutánon: enn-k elgondolását ottani szárazföldi patkány barátain képzelődésére bízom. Elég az hozzá, hogy Kisászia partjain hirtelenben nem volt alkalmunk még levelező lapokat is postára tenniünk, azért biztuk udvözetünket a jószágos felhőkre.

Skutariiban kocsikra ülve a ciprus fák zöldjétől árnyékolt rengeteg török temetőn áthaladva az üvöltő

dervisek szertartását tekintők meg. Szertartásnak nevezem, mert istentiszteletnek az ilyen örjöngő üvöltéseket nem tudom nevezni. El is hagytuk nem sokára templomukat (pedig tovább is kellett volna néznünk, mert fejenként 5 piaster volt a komediának az ára) és néhányan lovakon, a többiek kocsikon átrándultunk a Bürgürlü hegyekre, a honnan felséges kilátás nyílik a Bosporusra, tengerre s a csakugyan bámulatos szépségű s rengeteg kiterjedésű városra. Aztán ismét kocsikon le az igazi török világot mutató utcákra a hajóállomásig s aztán vissza a Bosporuson át vendéglőink városába. — Itt dűsan terített asztal mellett, derült hangulatban megebédeltünk, a midőn mindnyáján a következő reggelre szekereket rendeltünk, megtudva, hogy megengedtetett nekünk a fényes „Selamlük“-on egy kiválasztott legalkamasabb helyen jelen lehetni a következő nap a felséges Szultán vendégei leszünk ebédre. — Ebéd után mig a legtöbben a szép holdvilágos estét sétálással s társalgással, meg széves dolgaik elvégzésével töltötték el, én magosan fekvő „London“ szállodánk egy magas erkélyéről gyönyörködttem a világ legszebb panorámájában.

A következő nap csakugyan a kirándulás legszebb napja volt, legalább ennél szebbet nem igen remélek ez alkalommal. Már a reggelinél szépen kiválasztott fezekben jelentünk meg, nem kevésbé mosolyogva egymáson. Mindjárt utána gyalog a Galata-torony magasán fekvő ablakainak jól megfigyeltet (személyenként 5 piaster) élvezetéből vevők ki részünket, úgy levén illő dolog, hogy mindenképpen, tehát madártávlatból is bevessük emlékezetünk márványtáblájára kirándulásunk Mekkáját. — 10 órakor már kifenve-kenve magunkat a lehetőségig s piros fezzel fejkünön egész kocsisorral mentünk a „Selamlük“-ra.

Nincs magunk fajta ember előtt az a fényes ünnepegy, nincs az a ballet vagy híres körmenet, mely felérne egy „Selamlük“ látványával, egy ily szép s a mellett változatos szingazdag képet nehezen láthatni egyébutt a világon. Hátha még az újdonság varázsával is párosul a szép jelenet!

Mi congressusi tagok, legtöbben magyarok, legfelsőbb engedély folytán éppen a legjobb helyre jutánk egy erkélyszerű emelkedett helyre a Yildiz-kioszk s a szultáni mecset közt az ellenoldalon, úgy ily felséges Szultánnak egész kíséretével előttünk kelle elmenni a szintén jól látható mecsetbe és vissza. Aztán megindult a felvonulás, miután a polgári elemet rajtunk s a külfömbféle követsegek tagjain kívül kellő távban visszatartak. Előbb jött a gyönyörű lovasság, élén lovas bandával, ezeryi ezer vörös zászló dzsidas csupa fehér lovon, majd más színű tüzes lovakon dzsida nélküli kucsmás lovas ezred, aztán ismét dzsidasok s a mecseten alól elterülő térségen állott fel, aztán megindult a gyalogosok sora ezredenként, mindnyájja bandával élén s a kürtösök és dobosok sajtáságos csoportjaival. Majd egy nizamvezet vörös feszbén, majd egy anatóliai zöldturbános barna sereg, majd a szintén jelenlevő s mihozzánk igen leereszkedő barátságos viselkedő gr. Szécheny Odón szép tűzeregrede s midőn azt hitted volna, hogy már sok is, ismét a nizamok más ezrede került elé s állott fel sorfalba. A sok banda mind ugyanazt az indulót játszá s a katonaság mind jól és szépen megtermett értelmes arczu ifjakat nutata. E közben köztünk magyarok közt eiebb fekete-kávét, majd teát, meg teasüteményt, meg finom szivarkákat osztának szét. — Midőn így elhelyezkedtek volna a Yildizkioszk és a gyönyörű új mecsetközt ut két oldalán az addig megérkezettek, aztán szemünk láttára frissen porondozták be az utat s miután ez

zott Elemér fülében, pedig nagyon kedves, derült hangon volt mondva.

— Nem tudtam aludni, — kezdé a fiatal ember elkedvetlenedve azon tapasztalatán hogy mióta a szép kis leány mellette áll, merész támadási szándékai észrevehetőleg elpárolognak.

— Nem tudott aludni? Talán a szélért, — szólit Gyöngyike részvétell.

— A szélért is, de leginkább, (azt akarta mondani: az ön édes arca, s azt mondta) az ön pompás vacsorája ártott meg.

Ezzel aztán, legalább erre a napra alaposan elrontotta a szerelmi hangulatot.

Gyöngyike mentegette a vacsoráját, azután áttért annak a sok nehézségnek ismertetésére, a mivel ily kis fészekben, a jó ebéd vagy vacsora készítése jár. Nem lehet húst kapni ürüzombon kívül; s az ürünek sem tanácsos megnézni a keresztlevelét; nincs ez, nincs az, nincs amaz; ügyes szakácsné aranyért sem temeti el magát ebbe a felreess völgye. S a mi fő a vendég ritka mint a fehér holló, bányjának, az orosz háboru óta gyomorhaja van, nincs kinek főzni. Azt is elfelejti a mit tudott.

Igy mult el az egész nap, a nélkül, hogy vallomásra került volna köztük a dolog.

Másnap egész délelőtt roszkedvű volt Elemér s roszkedve átragadt Gyöngyikére is.

Este végre, miután már tizenötéször tűzött volna ki határidőt arra, hogy Gábor béggel okvetetlenül beszélni fog, a kedvező alkalom elérkezett.

Vacsora után — mikor már Gyöngyike visszavonult, s az uraknak jőéjszakát kívánt, — Elemér sőtára hivta Gábor béget.

Szeles, sötét idő volt, a felhők között alig fénylett

egy két csillag. A vidékből, mintha nehéz halotti-takaró alatt feküdnék, nem látszott semmi.

Ahogy a siránkozva hajlongó fák között mentek, nem látták egymás arcát, csak égő szivarjuk vége csillogott.

— Te ugyan kurucz időt választottál a sőtára Elemér. A sebed . . .

Nem volt ideje befejezni. Elemér hirtelen megállt és erősen megfogta barátja kezét.

— Valamit akarok neked mondani Gábor.

— Odabent is meglehetett volna barátom. Ebben a kutya szélben alig értjük egymás szavát.

Nyarády Elemér, védve a sötétségtől, a szélfúvástól megfrissült gondolatokkal, végrehajtotta régóta táplált, s kinosan halasztott szándékát.

— Megkérem tőled a kezét, mondá sebesen, felégetve ezáltal a háta mögött minden hidat.

— Kinek a kezét? A Gyöngyikéjét?

— Szeretem, azt akarom, hogy enyém legyen Isten és világ előtt.

Gábor bég melankólikusan felelé:

— Jól van fiam. Téged ugyan vesztetre hoztalak a házamhoz, üres kihalt, lesz ez az ócska bagolyfészek Gyöngyike nélkül. Hanem ez a leányok sorsa, erre születtek. Az esküvővel várjatok legalább addig, mig ez a szerencsétlen tartomány pacifikálva lesz, s én Szerajevóban újra hazám szolgálatába lépek.

— Nem várunk, kiáltá Elemér erélyesen és makacsan. — Jelentkezem ezredemnél, s ha haza bocsátanak, mint jelenleg harcra képtelent, magammal viszem Gyöngyikét.

— Ezt már a családi tanácsban végezték ily? Ez mindkettőtök határozata? Sohasem, hittem volna, hogy ily könnyen itt tud hagyni engem az én kis galambocskám. No mindjárt megkérdem tőle, hogy

illik-e ilyen forradalmat csinálni a hátam mögött? S illik-e, hogy a kis leányok oly mohón kapnak az alkalmon hogy férjhez mehessenek?

Én csak a magam nevében beszéllek, mondá Elemér panaszosan. Ó még nem tud semmit. Még nem beszéltem vele.

Gábor bég jókedvű kacagásban tört ki.

— Hát még csak annyira vagytok? Csak titokban szeretitek egymást? Azaz, hogy még azt sem tudod, viszont szeret-e téged a kis hujom?

— Ha te beleegyezel, dűnyögé Elemér bártortalanul, akkor minden jól van.

— Avval nem sokra mennél. Az én édes kis hujom önefejű, s akaratos asszonyka válik belőle. Gondold meg Elemér, még nem késő. — Hangos nevetése felriasztotta az alvó madarakat, melyek rémülten csapdosták szárnyaikkal a galyakat.

Elemér erős, férfias, hosszú kézzorítással válaszolt.

— Sohasem fogod megbánni, hogy gondjaimra bízod Gyöngyikét. Jó ura leszek, elhiheted.

Elemér beszédese vált, s elragadtatva beszélt a kisleányról, a ki meghódította szívét. Gábor bég is felmelegedett, s a két férfi szavában a kik közül az egyik bátyja, a másik imádója volt, — szende fényben, fiatal szépségtől sugározva, mint a szívjószág, hűség és szeretet megtestesülése, jelent meg a kis leány kedves alakja, és láthatatlan, tiszta világosságot terjesztett a szeles, koromsötét, hideg éjszakában.

Karonfogva, édes tervezgetésekbe merülve indultak a házba be, s Elemér tudatta barátjával azon hűsies elhatározását, hogy holnap reggel megvállja a kisleányt, hogy nélküle nem tudna élni.

(Folyt. köv.)

megtörtént, jött 4 fényes udvari hintó, hozva a lefátyolozott legmagasabb hölgyeket a kellő s pecialis férfikísérettel s behajtva a mecset kapuján, a templom egyik oldalára megállt, a lovakat rudastól eltávolították, de a kocsiokból nem szállt ki senki. Ezután az ifjú főhercegek kerültek elé a kellő kíséretükkel s mindnyájan ezrede elé állott. Végre némi várakozás, mely csend az emberek visszafajtott lélegzete mellett kétszeri kürtjelzés után látható lett a felséges szultán diszhintója s miután elebb vagy 60-70 tábornok teljes diszruhában két hosszú libasorban ütemszerű lépésben alvonnult a mecsetig, lassu lépésben végig vonult a templomig. Egyedül ult a hátulsó ülésben s vele szemben Ozman ghazi baská ut. A hol elvonult a előtérben álló katonai zenekarok rázendítették az előbbi indulót, a katonaság jelszóra üdvözlő felkiáltásokban tört ki és soha sem láttam oly sok katonaságot, ily egyszerre tisztelni! Midőn közelünkben elvonult, mi is megszólaltattuk üdvözlő eljünköt, a mit látható meglepetéssel s a-tán jóságos mosolylyal fogadott.

Hozzá tehetem még a sok fehérturbanos papot, ki megelőzőleg a templomba vonult, a sok fényes katonai egyenruhát a templom bejárata előtt, kiknek viselői legfőbb haduruk előtt földig hajolva üdvözöltek, hogy szerény és nem eléggé hű képét adjam e jelenetnek.

Még a templomban időzött ő felsége, midőn már is hírül hozá dr. Csatory ur, hogy eljenzünknek szívesen fogadja s egyuttal üdvöletet küldve számunkra.

Ímája végeztével aztán ügylátszik a mecset valamelyik rostélyos ablakából nézte végig Szultán ő felsége vitéz katonaságát, mert a mecsetre szegzett tekintettel a legfeszesebb katonai tempóban, zeneszó mellett vonult el az egész katonaság, ő felsége pedig kocsiba szállva, maga hajtá lovait felfelé a Yüdisz kisozkba siető, sőt mondhatni nagyon siető lépésben követve, fényes tábornokai által, de gyalog. Az eljenzés visszamenet sem hiányzott, kíváncsi nyugoti szemek pedig erősen rámeredtek a legutóljára felvonuló udvari hintók részben fátyolozott arcu delnoire.

Uram, uram, tisztelt szerkesztő uram! bizony szép volt ez mind, mindenestre sokkal szebb, mint a hogy le tudtam kaparászni.

A Selamlík lejártaul folytattuk ismét azt, a mi ből élünk, a rohamos meglátogatását a helyi nevezetességeknek és pedig még villasreggeli előtt a tánczó derviseket látogattuk meg. Ezekről már majdnem mindenki eleget olvasott, a rajzuk is elethűek úgy, hogy igazán felesleges is meglátogatásuk. Kevesbe örjögő ugyan az üvöltő dervisek szertartásánál, de még mindig szerfölött gyarló isteniszítélet számba megy.

Delután az „Arany Szarv“ öblében tettünk egy sétahajozást fel benne végig és vissza, több helyen ki ki köve. Ez is derék egy élvezet volt, szépségét le sem tudom írni, de elképzelheted kedves barátom, ha a világ legszebb táját művészi körképbe elkészítnek, magad pedig egy alig ringó hintaszékbe bocsátkozva, derülten elköltött dús villas reggeli után, illatos török szivarokál örökösülékedben s oly tökéletes helyülésben bámulná a képet, hogy még fejedet sem kelle forgatnod, hanem hintaszékedet forgatná egy csodamasina! Valahogy ilyenforma kívánni való helyzet lehetne csak hasonló a mi tegnapi rózsás helyzetünkhöz!

Este 7 óraker aztán következett a felséges szultán által a congressus tagjai tiszteletére adott ebéd. Erről azonban, ha Isten egészséget ad, egy más alkalommal fogok referálni. Még csak röviden arról akarok megemlékezni, hogy a többi között egy kíváncsiság is hozott ide a messzi keletre, az t. i. hadd lássam, van-e olyan tisztatlanság a konstantinápolyi műemlékek körül, a milyet a közelebbi időben kolozsvári diszes nagy templomunk körül találtam? Majd erről is referálni fogok.

Most be kell zárnom levelem. Dr. Ráczkóvi Samu barátom, uti-és lakótársam egy most jött fel 4-ik emeleti lakására jelentve, hogy 1/26 óraker lefognak fotografálni mindnyájunkat és pedig fezzel fejünkön. Tudod édes barátom, hogy te világért sem tudod, hány óra lesz voltaképpen ma delután 1/26 óraker. Nem pedig azért, mert itt 3 fele időjárás van. Az én jó és drága óram a budapesti idő után jár s azon most 1/43, a szállodabali törökvasuti óra 1/4 4-et mutat, a valódi török idő pedig most 1/410-re jár. P. p. (Vége köv.)

Barátod
Dr. Nagy Károly,

Lőrinczréve, 1894. szept. 19.

Tekintetes szerkesztő ur! Minthogy Nagy-Enyed vidéke vagyunk mi is, épen úgy, mint Nagy-Enyed Budapestnek, méltóztasson becses lapjában megengedni, hogy mi is elmondhassunk magunkról egyet-mást.

Régóta vagyok fájdalmas szemlézője annak, hogy az ifjuság a mint az iskolából kikerül, a vallás-erkölcsi életben hova-tovább mindinkább hanyatlik, irást, vagy könyvet csak mikor katonára lesz, vesz kezébe, itthon esténként a duhajkodás, a rendetlen viselkedés divik. Noha vasárnaponként a delutáni isteni tisztelet után benn szoktam marasztani az ifjuságot vallásos oktatásra, de az utóbbi időben inkább kimaradtak a templomból, hogy ne marasztassam benn: elgondolkoztam, mit kellene tegyek velök, hiszen az ifjuság a jövő, a vén korhadt fát hiában nyesegetjük, a fiatal csemetékben kell reménykedjünk! Ekkor kapom a Nagyságos kir. Tanfelügyelő urtól a felhívást, hogy alakítsunk ifjusági egyesületeket; megragadtam az alkalmat, felmutattam az ifjaknak a felhívást a gyülekezeti előtt mint rendeletet, a melynek értelme szerint ifjusági egyesületet kell alkotni. Márha muszáj, hát legyen meg — letet kell alkotni. Márha muszáj, hát legyen meg — mondák; de nem tudták, hogy hát az mitől jó?! Megszerkesztettem az alapszabályokat, melyszerint magok közzül választanak egy elnököt, a ki az egészre felü-

gyel, s a ki úgy az utcán, mint a nyilvános mulatságokban az illetlenül viselkedőt rendre utasítja, megfeddi s a kinek köteles minden egyleti tag engedelmekedni.

Elhatároztuk, hogy hozatunk „Istóriákat“, a melyekből az őszi és hosszú téli estéken tanulságos történeteket olvasunk, csakhogy ehez pénz kell, az pedig a legkevesebb nálunk is. Hanem hát ezen is segítünk, egy felhívásra e célra a jó szívu adakozóktól össze gyűjtöttünk 23 frt 90 krt és pedig névszerint adott: Péter Antal ref. lelkész 1 frtot, Székely Gy. né, 50 krt, Székely György, 1 frtot, Krengel Sándor körjegyző ur 3 frtot, Lovász Márton 50 krt, Fehér József ur 1 frtot, Váralyai József ur 40 krt, Tiszt. Málnási Károly ref. lelkész 1 frtot, Bartha Demeter tisztartó ur 1 frtot, Mélt. Br. Bánffy Jenő ő méltósága 5 (öt) frtot, Vikol István haszonbérlo ur 2 frtot, Idb Lőrincz Károly ur 50 krt, ifj. Lőrincz Károly ur 50 krt, Dán József ur 50 krt, Harmath Miklós kereskedő ur 1 frtot, Nagytiszt. Sándor János esperes ur 1 frtot, Tiszt. Ferencz Sámuel ref. lelkész ur 1 frtot, Szilágyi Farkas ref. lelkész ur 1 frtot, Péter Antal lelkész vasárnapi felolvasásából 80 krt, Benedek Gyula tanító ur 20 krt és Székely János 1 frtot. Legyen szabad e nemes szívu adakozóknak úgy a magam, miót az ifjusági egyesület nevében is n helyen is halás köszönetemet nyilvánítanom.

Ezen összeget, mint az egyesület elköltöztetetlen vagyonát kiadtuk kamatra s kamatoztatjuk addig, míg 100 frtra növi ki magát, akkor kamataiból mind népies, közhaznu olvasmányokat fogunk hozatni.

Mihelyt lett vagyon, lett mindjárt tag is, az ifjuság egy leány kivételével mind tagja lett az egyesületnek, befizetett mindenik 20 krt tagsági díjat s ebből szereztünk egy nemzeti szívu lobogót, ez alá gyülekeznek most az oláh ifjak is s a magyar ifjakkal együtt tanulják most „Hazádnak rendületlenül“.

Már életjelt is adott magáról az új egyesület, szept. 16-án eléadott 7 tagja egy 1 felvonásos irányszínművet, „Békételem Balázs az iszákos napszámost“ a saját egyesülete javá, ez alkalommal jegyeiket megváltották: méltys özv. Baresay Albertné 20 krral, Nusszbaum ur 20 krral, Angyal József körjegyző ur 50 krral, Tüzes Salamon körjegyző ur 30 krral, tiszt. Szilágyi Farkas ref. lelkész ur 1 frttal; felülfizettek: Deák Anna urhölgy 1 frtot, Fehér József ur 40 krt, Lőrincz István ur 30 krt, Tiszt. Péter Antalné 20 krt. Solymosi Bálint körjegyző ur 50 krt. N. N. kertész ur 70 krt, Benedek János ur 20 krt. Mánya György ur 20 krt és Bán Sámuel 10 krt. Jegyekből begyűlt 8 frt 70 kr, összes kiadás volt 39 kr, tiszta bevétel tehát 14 frt és 1 kr. Ugy a felülfizetőknek, mint azoknak, kik méltóztattak jegyeiket megváltani, halás köszönetet mond az ifjusági egyesület e helyen is.

Most már van az egyesületnek alaptókéje is, van rendelkezés alatt álló pénze is, ezen utóbbit hasznos olvasmányok beszerzésére fordítjuk, olyanokra, a mikből tanulni lehet hazaszeretetet, vallás-erkölcsiséget és becsületet.

Hogy a mig ennyire haladtunk sok nehézséggel és rosz akaratú ellenszennvel kellett megküzdjünk, azt talán felesleges is mondanom, a parasztemberben meg van a bizalmatlanság s szívu ragaszkodással van az iránt, a miben a nagypapa is felnött, pedig már ma a közhönséges embernek is szüksége van a mivelődésre, a világi gőzerővel halad s ezt a haladást ha semmit tevéssel szemléljük különösen mi, kik hivatva vagyunk négünk vezetésére, szellemi és vallás-erkölcsi életének fejlesztésére; akkor a legujabb poliiikai változások aligha megérezhetők nem lesznek a köznép életében is.

Ezeket voltam bátor tekintetes Szerkesztő ur szíves engedelmével becses lapjában elmondani.*) résztint hogy tudjanak mások is rólunk, résztint hogy e helyen is megköszönjük a jószívu pártfogóknak az irányunkban tett szívessegüket, fogadják tekintetes Szerkesztő ur halás köszönetünket.

Péter Antal,

ev. ref. pap, a lőrinczréve i. ifj. egy. felügyelője

*) Igaz lelki gyönyörűséggel olvastuk, s felhívjuk olvasóinkat az egyesület pártolására és hatáskörükben a jó példa követésére. Szerk.

VEGYES HIREK.

— **Kinevezés.** A n-enyedi orsz. fegyházhoz Russu János gör. keleti lelkészé nevezetett ki. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Hajdu Erzsébet okleveles polg. iskolai tanítónót a n-enyedi állami polg. iskolához segédtanítónóvé nevezte ki.

— **Megykeréki körjegyző** f. hó 24-én Soly-mosi Bálint választott meg egyhangulag.

— **Hymen.** Sikorszky Jozefine k. a. özv. Sikorszky Jánosné kedves és bájos leánya jegyet váltott dr. Gajzágó László Szolnok-Doboka megyei jegyzővel Budapestben özv. Donogány Jakabné házában.

— **Szép eljegyzési ünnepély** volt f. hó 25-én Vincze Dániel Bethlen főiskolai tanár köztiszteletben álló családja körében. Kedves leányának Arának eljegyzését tartotta Benis József m. kir. honvérdnadnagygyal, honvédségünk egyik leghíresebb ifju tisztjével. Nagy vendég koszoru, a család legjobb ismerőse és a honvédtisztikar volt jelen ez ünnepélyen, melyen Makkai Domokos főiskolai tanár intézett szép beszédet az ifju párhoz; azután gazdag lakomához ült a vidám vendégsereg, melyet jókedv, tosztok, jó egri bor és zene fűszereztek.

— **A kolozsvári tornaverseny**ről haza érkezett csapatnak kitüntető és rokonszenves fogadásáért a főgimnázium igazgatósága a nyilvánosság előtt halás köszönetet kíván mondani. Ugyanazon alkalommal történik meg a tornaversenyben való szereplésről és

eredményeiről a beszámolás s az oklevelek kiadása, befejezésül a győztes csapat be fogja mutatni a maga verseny számjait a meghívandó szülő, közönség s az egész kollégium ifjusága előtt, a tornakertben. Az ünnepély napja körülbelöl a diligenzia végére lesz kitzúzhető.

— **Gyászhir.** Brencsán János a Bethlen-főiskola VIII. osztályának egyik legjobb, tehetséges növendéke rövid, tifosus betegség után f. h. 22-én, életének 19. évében meghalt. Édes anyja Orbán Venczelné, férjével és gyermekeivel siratja a derék ifjut, kit 24-én delután tanuló társai, az egész ifjuság, a tanári kar és számos ismerős nagy részvételvel helyeztek az oly korai örök nyugalomra.

— **A Kolozsvárt folyó hó 22-én tartott országos torna-verseny** a Bethlen főiskola ifjuságának sok szép, megérdemelt kitüntetés hozott. E versenyen részt vettek: VIII. osztályból Nagy János, Makkai László, Végh Samu, Simon József, hetedik osztályból Dénes Jenő, Demeter György, Hoffmann Ferencz, Konez Albert, Szász Albert, László Jenő, László Gyula, Kozma László, Székely János, Batta Mihály, Piskolti Árpád, Gergely Lajos VI. oszt. Bathori János, Derzi Odón, Simon Gyula, Farkas Károly, Dali Géza, V. Dali István, Ozsváth Lajos, Felszegi Odón, Imre István, Szegedi Dezső, Szatmári Károly, Váro Géza. Összesen 29 Kisérték őket a tanárok közül: Váro F. Szilágyi Gyula, Fogarasi B. Bodrogi F. Hegedüs Zsigmond, Borsai Samu és Lázár Imre torna tanár. Jutalmat nyertek: A szabad gyakorlatokból az intézet az első díjat díszoklevelet nyert. Rendgyakorlatokból elismerő oklevelet. A helyes vezényletért és a gyakorlatok helyes kiválasztásáért Lázár Imre a II-dik díjat, egy ezüst tárczát nyert. Szertorna-násznál az első díjat arany óralánc (50 frt) Hoffman Ferencz vette el. It nyertek még Konez Albert ezüst órá. Székely János és László Jenő díszoklevelet. Sikifutásból: Derzi Odón arany gömbök (15 frt) Bathori János elismerő oklevelet; az akadály futásból: Hoffman Ferencz elismerő oklevelet nyert. — A diadalit házaerkezett tornaszokat, a késő éj dazára fáklás menet és a túzólti zenekar indulója várta és fogadta szívelyes üdvölet és hársány eljenzés mellett.

— **Közkutaink** nagy részének vize zavaros, kellemetlen ízű. Az üveg kantában vagy pohárban bátran fölér egy kissébb rendű aquariummal. Fölhívjuk az illetékes hatóság figyelmét, hogy a patakmenti kutaknak sürgős kitzisztítását rendelje el.

— **Szöllő birtokosok figyelmébe!** Felhívatik mindazon szöllő tulajdonos a ki saját tulajdonát képező s általa mivel szöllő területeni bortermését saját házi fogyasztására akarja felhasználni, hogy azt Nagy-Enyed város adóhivatalánál folyó évi október hó 20-ig bezárólag bejelenteni elne mulasszák; mert a késedelmezők a fogyasztási adó megfizetésének kellemetlenségeit hordozniok kell.

— **Milyen ásványvizet igyunk.** Irta: Hankó Vilmos dr. Kiadta az E. K. E. Egy igen praktikus és közhaznu kis füzetet adott ki az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület. Megíratta ugyanis Hankó Vilmos dral, az erdélyrészi kitüno balneologusával a forgalomban levő erdélyrészi ásványvizek ismertetését, hogy a nagy közhönség és az orvosilag tájékozva legyen mifele ásványvizek vannak palaczkoltatva, mi az áruk, hol rendelkez meg, mi az orvosi értékük stb? Az ismertető füzetet szépen megirt bevezető nyitja meg, mely általában tájékoztat az ásványvizek hasznáról, elmondja a különböző vizek forgalmának statisztikai adatait és rámutat arra a sajnos tapasztalatra, hogy az ásványvizben gazdag Magyarországon a külföldi vizek behozatala milyen nagy arányokat öltött. A füzet tulajdonképpen abból a czélből adatott ki, hogy a külföldi ásványviz-behozatalt csökkentse. E végből az egyesület a füzetet igen helyesen 10.000 példányban adta ki és elszétküldte Magyarország minden vidékére, különösen szaraktván a roszyvízü Alföldöt, a hol ásványvizeinknek piacot akar teremteni. A füzet annyira kapós lett, hogy rövid két hét alatt az első kiadás teljesen elfogyott és most van sajtó alatt 5000 példányban a másodig kiadás, melyből a kereskedelemügyi m. kir. miniszter 1000 példányt már meg rendelt. A belügyminiszter pedig az egyesületnek ez irányu működését meleghangu leiratban üdvözölte. Hogy a füzet által előállandó ásványviz kereslet a gyors kielégítést megtalálja, intézkedett az Erdélyrészi Kárpát Egyesület, hogy a nagyobb városokban raktárak vagy közvetítő irodák létesüljenek. Így Bécsben Perter-ut 15. sz. a külön iroda közvetíti az ásványviz megrendeléseket, Budapestben „Az E. K. E. ásványvizfőraktára“ cím alatt most rendez be az egyesület az erdélyrészi vizekből nagy raktárt és így tovább az összes városokban Érdekes, hogy egy bukaresti oláh hírlapirótól ajánlat érkezett az egyesülethez, hogy a füzetet lefordítja oláh nyelvre, mert Romániában majd nem kizárólag erdélyrészi ásványvizek vannak forgalomban és a füzet a kelendőseget nagyban előmozdítaná. A füzetben különben ismertette vannak a bodoki Matild-forrás, a répáti, kászoni, kovásznai, sztojka, szentgyörgyi, randnadombháti, borszéki, az erdővidéki Baross, borhegyi, korondi, homoródi radnaborbereki, kézdi-polyáni, a borszéki Kossuth-, előpataki, Szent jakabi és türi ásványvizek. Az értékes és tanul-ságos füzet megrendelhető Kolozsvárt az E. K. E. főtitkári hivatalában 25 krért.

— **Nagyenyeden** állomászo 21-ik gy. ezred 2-ik zászlóaljának szükséges élelem, termény, anyagjárandóság szükségletének bizosítása iránt, biztositási tárgyalás tartatik 1894. évi október hó 10-iken a zászlóalj kezelő-tisztii irodájában. Hol a szükséglet, valamint a szállítási feltételek árlejtes napjáj megtekinthetők. Mire is a nagyközhönség figyelmét ezennel felhívjuk.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY, **TÖRÖK BERTALAN**
Kiadó: **CIRNER J. JÓZSEF.**

Sz. 1926-894. tkvi.

Árverési hirdetés.

Az abrudbányai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság által közhírre tétetik, hogy „aruraria abrudá“-nai takarékpénztár végrehajtónak bucsu oi Sirb Juon I. Nikuláj végrehajtást szenvedő elleni 60 frt tőke, ennek 1893. szeptember 6-tól járó 6% kamatai, 20 frt 65 kr. költ-ség és járul. behajtása végett az abrudbányai kir. jbiróság terület-hez tartozó Bucsam község 1132. szíkjben foglalt következő ingat-lanok az 1881. évi t.-cz. 156. §-a e. d. pontja értelmében egészben. C. 1. alatt Zsurka Juon javára bekebelezett éltöshossziglani tartás és ellátás iránti kikötmény feuttartás mellett: 1. s. 7427. hrsz. kaszáló

ká. 16 frt bp. 1 frt 60 kr. 2 s. 7484 hrsz. kaszáló ká. 6 frt bp. 60 kr. 3 s. 7523 hrsz. szántó ká. 16 frt bp. 1 frt 60 kr. 4 s. 7562 hrsz. ház ká. 160 frt bp. 16 frt. 5 s. 7726 hrsz. kaszáló ká. 14 frt bp. 1 frt 40 kr. 6 s. 7734 hrsz. szántó ká. 8 frt bp. 80 kr. 7 s. 7736 hrsz. szántó. 7737 hrsz. kaszáló. 7738 hrsz. kaszáló ká. 33 frt bp. 3 frt 30 kr. 8 s. 7785 hrsz. szántó. 7786 hrsz. szántó ká. 34 frt bp. 3 frt 40 kr. 9 s. 7791 hrsz. legelő. 7792 hrsz. kaszáló ká. 21 frt bp. 2 frt 10 kr. és tartozékai Buesum községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen 1894. évi november hó 2-án d. e. 10 órakor a kikiáltási ár 10 %-ának bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Vevő tartozik a vételárnak 1/2-dát az árverés napjától számított 15 nap alatt, 1/2-dát 30 nap alatt, 1/2-dát 45 nap alatt és ugyanazon naptól számított 6 % kamatokkal együtt a gyfehérvári kir. adó, mint bírói letéti pénztárnál az 1881. évi 39425. sz. i. miniszteri rendelet értelmében lefizetni.

E hirdetéssel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen hatóság és Buesum községben az előjárásnál tekinthetők meg.

A kir. bíróság, mint tsvi hatóság.

Abrudbányán, 1894. július 24-én.

Verecs kir. albiró helyett
Zanathy Gábor,
kir. járásbíró.

4550-894. tkv.

2-2

Hirdetmény.

Magyar-Becze község telekkönyve tagosítás folytán az 1869 évi 2579 számú szabályrendelettel képest átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886 XXIX az 1889. XXXVIII és az 1891 XVI törvényekkel a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892 XXIX. törvényekkel szabályozott eljárás, a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítésre és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1894. október 2-án fog kezdődni. Ennekfoga felhívattak:

1. az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netalán észrevételeket annál bizonyosabban adják be, mert a régi telekkönyv végleges átalakulása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jöhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. mindazok a kik a telekkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a közzétett határnapra kezdődő eljárás folyamata alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

3. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezése alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886 XXIX t. cz. 15-18 és 1889 XXXVIII t. cz. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerzési iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, aragy oda hasannak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létre jötté a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek.

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálog vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosa — hogy a bejegyzett jognak törlesztés kérelmezzeik illetve, hogy törlési engedélyt nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Nagy-Enyed, 1894. augusztus hó 23-án.

kir. jbiró távollétében

Dr. Szócs Ákos,
kir. albiró.

2-3

Képviselő

kerestetik egyik legnagyobb, magyarországi serfözde részére. Bor-, szeszkereskedők, regálebérlők s.b. előnyben részesülnek. Ajánlatok A. O. 100 alatt a kiadóhivatalba intézendők.

3813.4751-894. tkv.

2-3

Hirdetmény.

Oroszi és Gabud község telekkönyve birtokszabályozás folytán átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve a melyekre az 1886 XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cz. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerzési iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, aragy oda hasannak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létre jötté a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek.

1) hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. cz. 15. és 17 §-ai alapján ide érte e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. 6 §-aiban és az 1891. XVI. t. cz. 15 §-a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. XXXVIII. t. cz. 7 §-a és az 1891. XVI. t. cz. 15 §-a) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis az 1895. évi mártius hó 5-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvankönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. cz. 16 és 18 §-aikk esetében ide érte az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6 §-ban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irasbeli ellentmondásokat hat hónap alatt, vagyis 1895. évi mártius hó 5. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondások többé figyelembe vétetni nem fog.

3-or, hogy mindazok, a kik a telekkönyv részleges átlakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok a kik az 1 és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t. cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvankönyvi jogait bármely irányban sértve vélik — ideérte azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16 §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják e tekintetben felszólalásokat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt vagy is 1895. évi mártius hó 5. napjáig nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakítások közbe jött téves bevezetésből származó bármintémi igényeket jöhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvankönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelemzetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, vagy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is esatoltak, vagy ilyeneket póllólag benyujtanak az eredetiek a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Nagy-Enyed, 1894. július 30-án.

Csernátóni Vajda Péter,
kir. járásbíró.

PAPP JÁNOS
GYÓGYSZERÉSZ
ajánlja kitünő minőségű,
szűrt vízből előállított
SZIKVIZÉT,
palaczkonként 3 krért.
Kapható: 12-12
Papp János gyógyszerésznél, Harmath Miklós, Wagner János kereskedőknél és a város minden vendéglőjében. Azonkívül Szt.-király utczában Kohn Emanuel üzletében.

HIRDETMÉNY!

1000 résztvevőből egyenkint 100 frt befizetendő összeggel

közös tőzsedei spekulációk keresztülvitelére egy társaság állitattik össze.

Ily módon egy 100,000 frtnyi tőke hozatik össze,

melylyel a jelenlegi kedvező tőzsedei helyzetnél nagy eredményeket lehet elérni a nélkül, hogy, mint a kis tőkénél, a tőzsei áramlatok veszélyének ki lenne téve.

A betét jótálláson kívül még 5 százalékkal kamatozik.

Alulírott bankház által keresztülvitt operációkról a résztvevők, közvetlenül a kivétel után egyidejűleg fogznak értesített, az elért nyereség pedig havonta elszámolatik és kifizetetik.

Bélpécsi nyilatkozatok

Kanitz M. E. bankházához Budapesten

Kis hid-utca 8. (alapított 1865-ben)

intézőndök, melyhez 10 frt melléklendő, mely után az eredeti okmány 90 frt utánvétellel küldetik el.

Kik ezen consortiumba, a részesedés csekély volta miatt, nem akarnak belépni, saját nagyobb spekulációinak keresztülvitelére fentnevezett bankháznál, külön számlát nyitathatnak magunknak és azon előnyben részesülnek, hogy a consortium szakszerűen keresztülvitt operációból, saját javukra fordítható tájékozást merithetnek.

Haszonbérleti hirdetmény.

A nagy-enyedi ev. ref. Bethlen-főiskola heningfalvi 373 hold 785 □-öl területű jóságát évi 3240 frt kikiáltással árral és vingárdi 850 hold területű jóságát évi 4200 frt. kikiáltással árral 12 évi bérleti időközre, 1896 márczius hó 1-től 1908 február hó 29-ig terjedő időre nyilvános árverés útján haszonbérbe adja.

Az árverés mindkét jóságra folyó évi Deczember hó 4-én d. e 10 órakor meg tartatni Nagy-Enyeden a főiskola jog- és jóságigazgatósági irodájában, hol az árverési feltételek megelőzőleg is a hivatalos órák alatt betekintheők.

Bánatpénzül a kikiáltási ár 20%-a teendő le készpénzben vagy óvadékképes érték papirokban. Zártajánlatok az árverés napjáig (decz. 4-én d. e 10 óráig) beadandók, melyekhez a 20% bánatpénz szintén csatolandó.

Megjegyzetetik, hogy mindkét jóság készen bevettve fog a leendő haszonbérletőknek átadatni.

Nagy-Enyeden, 1894. szept. 18-án.

A Bethlen-főiskola jog-és jóságigazgatósága.

2-3

Figyelmesen olvasni és az előiratot mefigyelni.

Mindenki ismerkedjék meg a cholera veszélyben a cholera természetével és azon szerrel, mely a cholera tőle távol tartja; ebből azt a megnyugvást vonhatja ki, hogy van cholera ellen védelem és hogy egy bizonyos fokig minden egyes, eszélyes magatartás által ezen betegségtől magát megóvhatja.

Mindenek felett ügyeljen az ember az előállható emésztési zavargásokra, székrekedésekre és különösen a hasmenésre. Az egészséges emésztés rendes életmóddal és mellőzéssel a nehezen emészthető ételektől, óvakodjék a gyomor meghűléstől és egyáltalában minden belső meghűléstől óvakodni kell. Az egészséges emésztést a már ismert **Máriacelli gyomorcsepp** elősegíti, melyet Brady E. gyógyszerészetben lehet kapni, mely erősítő hatást gyakorol a gyomorra. A Máriacelli gyomorcsepp az emésztési zavaroknál és rosszulletnél ezek óta legkedveltebb háziszerül szolgál és hirtelen rosszulletnél az első segélyt nyújtja.

Kapható minden ismertebb gyógyszertárban, kis üvegekben, (és ezek Brady E. aláírásával kell ellátva legyenek.) Használati utasítással ellátva egy-egy üveg 40 kr és 70 kr.

Sz. 2203-894.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy a zalathnai takarékpénztár részvény-társaság végrehajtónak Cookasle Salanue és Primie George a Aui végrehajtást szenvedő elleni 30 frt tőke, ennek 1890. január 1-től járó 8% kamatai 28 frt 93 kr. és járul. behajtása végett az abrudbányai kir. bíróság területéhez tartozó Galacz község 59 273 sz. tjkvben foglalt következő ingatlanok 59. sz. tjkvben: 1. s. 190. hrsz. kert ká. 91 frt bp. 9 frt 10 kr., 2. s. 780. hrsz. szántó ká. 5 frt bp. 50 kr., 3. s. 849/2 hrsz. kaszáló ká. 122 frt bp. 12 frt 20 kr., 4. s. 850 hrsz. kert, 851. hrsz. ház, 852. hrsz. kaszáló ká. 198 frt bp. 19 frt 80 kr., 5. s. 1026 hrsz. szántó, 6. s. 1303 hrsz. kaszáló ká. 17 frt bp. 1 frt 70 kr. 7. s. 1533 hrsz. szántó ká. 4 frt bp. 40 kr., 8. s. 1671 hrsz. szántó ká. 4 frt bp. 40 kr., 9. s. 1713. hrsz. kaszáló, 10. s. 1450. hrsz. szántó ká. 12 frt bp. 1 frt 20 kr., 11. s. 1753 hrsz. kaszáló ká. 6 frt bp. 60 kr., 12. r. 1871. hrsz. kaszáló ká. 8 frt bp. 80 kr., 13. s. 1904. hrsz. kaszáló, 1906. hrsz. szántó ká. 19 frt bp. 1 frt 90 kr., 14. s. 2131. hrsz. szántó ká. 4 frt bp. 40 kr., 15. s. 2273. hrsz. kaszáló ká. 5 frt bp. 50 kr., 16. s. 2422. hrsz. szántó ká. 14 frt bp. 1 frt 40 kr., 273. sz. tjkvben: 1. s. 149. hrsz. kert ká. 31 frt bp. 3 frt 10 kr., 2. s. 231/a hrsz. kaszáló ká. 31 frt bp. 3 frt 10 kr., 3. s. 834. hrsz. kert, 835. hrsz. ház ká. 259 frt bp. 25 frt 90 kr., 4. s. 841. hrsz. kaszáló ká. 21 frt bp. 2 frt 10 kr., 5. s. 1069 hrsz. kaszáló ká. 11 frt bp. 1 frt 10 kr., 6. s. 1072. hrsz. kaszáló ká. 8 frt bp. 80 kr., 7. s. 1073. hrsz. ház hely, 1080. hrsz. szántó ká. 5 frt bp. 50 kr., 8. s. 1229. hrsz. kaszáló ká. 21 frt 2 frt 10 kr., 9. s. 1306. hrsz. kaszáló ká. 48 frt bp. 4 frt 80 kr., 10. s. 1326 hrsz. kaszáló, 1327. hrsz. kaszáló ká. 25 frt bp. 2 frt 50 kr., 11. s. 1453. hrsz. szántó ká. 6 frt bp. 60 kr., 12. s. 1491. hrsz. szántó ká. 83 frt bp. 8 frt 30 kr., 13. s. 1496/1. hrsz. szántó ká. 31 frt bp. 3 frt 10 kr., 14. s. 1601. hrsz. szántó ká. 7 frt bp. 70 kr., 15. s. 1675. hrsz. szántó ká. 2 frt bp. 20 kr., 16. s. 1748/2. hrsz. kaszáló ká. 23 frt bp. 2 frt 30 kr., 17. s. 1821 hrsz. szántó ká. 7 frt bp. 70 kr., 18. s. 1825 hrsz. szántó ká. 23 frt bp. 2 frt 30 kr., 19. s. 1997. hrsz. kaszáló ká. 4 frt bp. 40 kr., 20. s. 2058. hrsz. szántó ká. 13 frt bp. 1 frt 30 kr., 21. s. 2080. hrsz. szántó, 2081. hrsz. kaszáló ká. 27 frt bp. 4 frt 70 kr., 22. s. 2139. hrsz. kaszáló, 2141. hrsz. szántó ká. 153 frt bp. 15 frt 30 kr., 23. s. 2268. hrsz. kaszáló 20 frt bp. 2 frt, 24. s. 2347 hrsz. kaszáló ká. 10 frt bp. 1 frt, 25. s. 2349. hrz. kaszáló ká. 10 frt bp. 1 frt, 26. s. 2493. hrsz. szántó ká. 33 frt bp. 3 frt 30 kr. és tartozékai Galacz a községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen 1894. évi november hó 28-án d. e. 10 órakor a kikiáltási ár 10 %-ának bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Vevő tartozik a vételárnak 1/2-dát az árverés napjától számított 15 nap alatt, 1/2-ad részét 30 nap alatt, 1/2-ad részét 45 nap alatt és ugyanezen naptól számított 6 %-os kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adó, mint bírói letéti pénztárnál az 1881. évi 39425 sz. i. miniszteri rendelet értelmében lefizetni.

E hirdetéssel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen hatóság és Galacz községben az előjárásnál tekinthetők meg.

Abrudbányai kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság, 1894. augusztus hó 16-án.

Weress,
kir. albiró.

Tisztelt háziasszonyok!
Nem szükséges többé kész harisnyát venni!!!
Tessék csak egyszerűen a jó minőségű gypapot, bármilyen szín és vastagságban megvásárolni, mintaharisnyával felszerelni és a nagy-enyedi kir. orsz. fegyintézet **Harisnyakötő-Gyár Intézőségének** bérmentve beküldeni, hol az a legrövidebb idő alatt a következő jutányos áron feldolgoztatik:
1 pár női térdharisnya kötés 20 kr. || 1 pár férfi köz. harisnyaköt. 13 kr.
1 pár női közöns. harisnyák. 15 kr. || 1 pár ^{új} vagy leány harisnyaköt. 10-12 kr.
1 pár harisnyafejelés általában 10 kr.
A nadlis- (patent) kötés az árat páronként 2-5 krajczárral emeli.
A nagy-enyedi kir. orsz. fegyintézet **Harisnyakötő-Gyár Intézősége.**